

Aconteixement extraordinari!

DE TOTS COLORS reparteix en el present número, convenientment encuadernat, el drama en cinc actes, de gran èxit:

EL MISTERI DE LA CAMBRA GROGA

Continúa, també, la publicació de l'aplaudidíssima obra en tres actes, dels germans S. i J. Alvarez Quintero:

LA DICHÀ AJENA

La prop-vinenta setmana, se repartirà, en la mateixa forma que la primera, la selectíssima comèdia en cinc actes:

FROU - FROU

I en l'altra, probablement, podrà també repartir-se una obreta, original d'un popular autor català.

48 pàgines de folletí i 8 de text per 15 cèntims!

Desde avui continuarem aqueixa per algun temps oblidada secció, no de la manera entretinguda i pintoresca amb que sabia ferho nostre desaparegut i mai oblidat *Faune*, sinó d'una manera concisa, lacònica: una crònica lleugerament comentada de tot lo que en matèria d'art vinga a cridar l'atenció.

En lo que va transcorregut de curs, s'han prodigat les exhibicions d'art; Al Saló Parés, una molt notable exposició de les darreres obres d'en Meifren, qui mostrava la seva evolució envers l'estudi de jardins i de fullatge obria pas. Més tard en Cèsar de Cabanyes exposava un bon nombre de paisatges ben notables dintre de l'impressionisme.

Lo que més ha cridat l'atenció, han sigut les obres del malaurat Brull. Aquelles testes per les que ell sentia tot l'amor, han estat sempre sempre admirades per aquells intel·ligents que en l'art hi cerquen quelcom més que una simple impressió del natural.

L'Exposició Domingo Soler, també ens revelava un artista prou actiu i amb facultats per a donarnos aviat obres conciensudes. També en Grau Miró, ens ha mostrat una nova serie de les agudes caricaturesques que tan èxit han obtingut entre'ls aficionats an aquest genre.

Dignes de tota atenció han sigut darrerament els retrats d'en Julià Moissès, jove tortosí, instalat i educat a Cadiz que fa de sos retrats belles obres d'art, preocupantse, tant per lo que toca al objecte de l'obra, com per son col-

lorit i composició de la mateixa de que resu ti un conjunt armoniós.

En Riquer insisteix en aquest saló amb lo que començà al Faiàns Català al començar de curs. Exposava, com aleshores, una munió de notes, fantasies de color per quines sacrifica sempre la justesa en el dibuix; la forma justa en el detall per a ell no té cap mena d'importància.

En la sala d'exposicions del Faiàns seguirà en Clarà amb una tanda de dibuixos a la sanguina obra de mestre amb tendències a escarnir a n'els antics. En Colom amb ses obres ens mostrarà ésser un colorista refinat, i es de dordre que amb ses belles aptituds no cerqui mes la resolució de formes. Llopis de Casades exposà també uns interiors de esglésies plens de tints i matisos vigorosos i uns paisatges plens de llum.

L'Ivo Pascual boi decadent també, com tots els anys hi hà portat sa colecció de notes.

En Galbeny darrerament hi exposà uns paisos que no son ni de ben lluny aquells que li donaren justa fama de pintor. En ells, l'artista no hi hà posat son esperit; la manera hi regna arrén i podém amb ell ésser més exigents doncs per algún motiu té adquirit un nom entre'ls pintors de la nostra terra.

En les galeries Dalmau, l'Exposició d'art persa ho ha enfosquit tot, cridant poderosament l'atenció dels aficionats per la riquesa de sos rars exemplars.

Després l'exposició de la senyoreta Aurora Falquir ens donava a entendre que es una artista amb forses aptituds empro està del tot desorientada per influències que de no posarhi esmena la inutilisaran per complet.

En Ferrater, a càl Esteve hi ha tin-

gut una bona col·lecció de ses obres que demostrin ses itant bones qals en el paísatge; jo m'atreviria a recomanarli si s'apartés bon xic dels temes que l'acosten a i en Meifren i an en Rusiñol, podria pendre un sagell propi que'l faria apreciable.

JOSEP. GUARDIOLA.

En la preeent temporada de quaresma, i organissats pel nostre Orfeó Català, han tingut lloc enguany en aquesta sala, una tanda de sis concerts, essent els tres primers a carrec del director d'orquestra alemany Ignaz Waghalter.

En el primer i segon, s'executaren les obres ja conegudes del nostre public no donan-nos aquest director, altra impressió que'l d'esser un mestre discret; confirmanne més aquesta opinió, en el tercer, en quin executà del immortal Bethoven, *La Novena sinfonia*, i el Recitati Aria nº 9 de Fidelio, prenen-thi part en dites obres, la soprano alemanya Felicia Hallamn, quina les interpretà d'una manera molt discutible. En la Novena, a més de dita artista, hi prengueren part la contralt Sra. Dachs, i el tenor Bosch, el bariton Navarro, que, per cert, estigué força acertat, i l'Orfeó Català, que interpretà sa part d'una manera digna del immortal compositor que creà aquesta grandiosa sinfonia.

Ademés, en aquest concert, es dona-

ren a conèixer per primera volta en nostra ciutat l'Obertura Academica de Brahms i el cigne de Tuonela de Sibelius; més, apesat del merit indiscutible de les dugues, vareix tenir una forta predilecció per la darrera, degut a esser una pàgina musical molt ben desenvolupada donant amb sos tetrics, l'impressió justa de son argument macabre i al mateix temps poetic en que s'inspirà aquest notable compositor.

La soprano Sra. Hallamn, tingué a son carrec la primera i tercera part del següent concert, quina, acompanyada pel notable pianiste Vives, cantà diferents lieds obtinguent aquets una interpretació més justa, estan molt més en; certada qu'en el concert de presentació. La segona part, l'Orfeó Català, interpretà a la maravella el magnific i grandió poema choral del mestre Nicolau, «Captant», obtenint una sorollosa i indescriptible ovació, per sa execució insuperable.

Els dos darrers concerts, foren a caerac de dos artistes verament notables fills de nostra terra, l'incomparable Joan Manen, el Paganini modern, i el notable mestre Lamotte de Grignon, al enfront de l'Orquesta Sinfonica de Barcelona.

Acompanyat bellament per nostra Orquesta, en Joan Manen executà les obres: *Fantasia escosesa*, Màx Bruc, dos obres seves *Canço* i *Estudi*, Andante i final de la *Sinfonia espanyola* Lalo; el inspiradíssim *Concert* de Beethoven i el *Capritxo* numero 24 de Paganini.

No cal dir qu'en totes aquestes obres feu gala de son art esquisit i al mateix temps de son mecanisme portentós rebent aquest gran violinista sempre les mes xardoroses ovacions, mes sobretot,

allà ont estigué insuperable, logrant efectes increïbles fou en Caprìxo de Paganini en quina obra feu tals prodigis, que el públic tot, esclatà amb una d'aquelles ovacions que ja mai més poden esborrarse de la pensa del artista que n'ha sigut objecte. No ya pas dupte que'l nostre Joan Manen es avui el violinista que poseeix el mes ferm domini del violi.

Bella campanya d'aital prodigiós artista fou l'Orquesta Sinfònica quina executà edemés de diferents obres el *Pocma romàntic* de son director el mestre Lamotte composició que valgué a son autor un gros triomf per son caracter seriós i per l'originalitat i valentia qu'envolcalla per complert aquesta obra una de les més belles d'aquest ja tan renombrat mestre.

I per finir un fort aplaudiment a la nostra orquesta i a son director per la acertada interpretació que donà a la tan difícil i bella obra de l'insigne mestre francès Duka, *L'aprenent bruçot*.

En el mateix Palau tingué lloc una hermosa festa en la tarde del dia 16 de Març a benefici de l'escola catalana Mossen Cinto en quina ademés dels chors de dites escoles i prengueren part l'Esbart Català de Dançaires dirigit per l'Aureli Capmany, la soprano Llopart i el pianista Sabater.

Tots ells foren fortament aplaudits, guardant tots els assistents un bell recort d'aquesta simpàtica festa.

JOSEP BAS.

CORREU DE PARIS

Cyrano de Bergerac, comedia heroica en cinc actes de Edmond Rostand, reestrenada al Teatre de la Porte-Saint-Martin.

No vos parlaré en aquesta crònica de l'argument de l'obra que crec que tots el coneixen prou, doncs aquest personatge es gairabé popular, vos parlaré tant sols de l'interpretació ja que aquí havia tingut intèrpretes de tant de mèrit com en Coquelin que fou qui l'estrenà.

El Teatre de la Porte-Saint-Martin, està de enhorabona de tenir com a primer a Le Bargy, ja conegut de vosaltres, que es un dels millors actors francesos, aquest fou el qui s'encarregà del difícil paper de «Cyrano», tenint que lluitar amb el paper i amb el record del malaguanyat Coquelin, no obstant feu un «Cyrano» que no's podia demanar més, just de expressió, sense caure en lo grotesc del personatge ni apallejarlo, defecte de alguns dels intèrpretes espanyols; un «Cyrano» que el propi Rostand a pesar de confiar amb el talent d'en Le Bargy, no esperava.

Els demés tots encaixadíssims en llur papers lo que demostrava que tots posaren el coll en far sortir una representació impecable.

Les decoracions que s'estrenaren aquella nit eren hermosíssimes, justes, fetes per els millors escenògraf parisencs completament diferents a les en que se estrenà aquesta obra; el vestuari també tot nou i hermosíssim.

Felicitèm una vegada més a Edmond Rostand pel seu nou triomf, encare que no es una estrena, conseguint amb aquesta obra que amb tot l'amor que pot tenir una empresa teatral ha estat posada en escena, al ensemple que als artistes que l'han interpretada fent-ne una verdadera creació.

Durant els intermedis i al final se fe-

ien comentaris sobre qui l'interpretava millor el difunt Coquelin o Le Bargy, jo no l'he vist fer al primer, però es opinió meua que no's pot demanar interpretació mes justa que la que li dona aquest últim, actor eminentíssim que *veu* els papers que representa.

Y deixem al Cirano en pau pera parlarvos de un altre cosa un xic més alegre. Ah; el «Cyrano» no es xato com me creia sinó que té el nos diferent del que fins avuy l'haviem vist el té llarc i acavat en punta en lloc de llarc i de lloro.

L'œil de Coulisses, revista en dos actes de Pau Marinier i R. Bussy, estrenada a la Boîte a Fursys.

Es una revista com totes les que s'estrenen en aquestos *Music-Halls*, obretes no més que pera veurer cama i cantar cançonetes verdoses, però sense suc ni buc, doncs aquesta mateixa en tot el primer acte no veïeu la revista en lloc i en el segon que entrem de plé a la revista no te cap importancia.

El primer acte pasa en el interior de la Boîte i dona lloc a presentarse tothom en escena de la *divette* al tramoista i quan ja no queda ningú més acaba l'acte, aixís a seques amb la mateixa poca solta que vos l'explico.

El segon entra a la revista propiament dita, i entre altres escenes de gatzara i ha un ball de Bohemia Daurada que es una preciositat, (el preferit del públic) i després l'escena d'un viatger que fa molts anys que viu lluny de París i reclama els antics ballets, de Pelletan, etc, etc, i una pila d'escenes agredolces i *joyeuses*.

Una obreta que s'aguantarà en els cartells perquè es una mena d'exposició de tothom de la casa, i perquè les cançonetes son senzilles i fàcils d'aprendre i perquè, també, el públic de aquestos llocs no es exigent literaria ni musicalment.

LOGE

TEATRES

ESPANYOL

El bufón, tragedia en tres actes, original d'en Joaquim Dicenta. (fill)

La primera obra d'aquest jove, fill del il·lustre autor de *¡Pa mi que nieva!* es verament una cosa remarcable. Potser els elements de que està composta pesquen ja de gastats, empró aixó es fa força perdonable en gracia a la polidesa dels versos que adornen tota l'obra i al enginyós coneixement de la técnica teatral que ens ha donat proves aquest jove autor.

En el palau d'un rei imaginari, quelcòm despota, quelcòm pervers, hi fa estada un *Bufón*, quin se passe les hores divertint a la realesa. Aquest *Bufón* té una filla hermosíssima que es robada pel rei, en pac dels seus bons serveis: el pare de la gentil·líssima, desesperat, s'en queixa devant de tota la cort, però no li val, car les seves queixes son acullides amb fortes riallades per tots els palatins; allavors jure venjar-se, hi ho consegueix.

Passats alguns dies, el poble per mediació del *Bufón* ha fet germinar en son cor tota l'indignació que li inspiren les disbauxes reals: a la plaça bramule la pleb demanant el cap del rei tirà: un palatí pretent fer-lo escapar per una porta secreta, empró el *Bufón* apareix per ella punyal en mà, al ensemps que tot el poble penetra esvalotadament en les cambres reials; els reis son entregats a la furia popular, i es quant allavors el *Bufón*, avants befat i escarnit pels palatins, are, venjat ja, devant la fi desastrosa del reialme exclame en fortes riallades:

Hoy todos los bufones de la tierra
se rien con la risa de mi boca!

Felicitem al jove autor, qui ha seguir per aquest camí promet dies de glorie per a l'escena castellana.

ROSSEND LLURBA.

Agrupacions y Societats

—L'Eura.—Les darreres obres posades en escena en aquesta entitat, han sigut: *La eterna qüestió* i *La nit dels Reis*. Les interpretacions correctes, lluint-s'hi llurs facultats els joves Puig, E. Perbellini, Brutau i Brunet. Les senyores Escriu i Gargallo, se portaren amb correcció, i digne d'elogi, fou la senyoreta que representà «Milieta», quin cognom sen'fem no recordar.

Es llàstima que'n aquesta entitat sempre se tinga de treballar per l'escassa concurrència.

Estàn en preparació altres obres.

—Esclat Artístic.—Com vulga que aquests joves tenen per costum interpretar les obres més que amb trista regularitat, direm que la funció d'honor a la senyoreta Agata Sala, qu'escullí les obres *Al peu de la creu*, *Coses del oncle* i *Cinc minuts fora del món*, no tingué res de particular per tots els que hi cooperaren.

—Agrupació Natura.—El diumenge passat posaren en escena l'obra *La rosa blanca*, quina interpretació, respectant les condicions artístiques amb que compta aquest elenc, anà mitjanament, sobressortint el primer acte, puig el segon i tercer defalliren quelcòm. Se portaren bé els joves Ramón i Soto. Força discrets els joves Domenec, Lluç i els altres cooperaren en el conjunt. La senyoreta Blanco si tingué la precaució d'estudiar i fer-se càrrec del paper, deixant-se de pretensions no haguera fet la interpretació de «Rita» tant deficiente.

Per fi de festa representaren *Lo pronunciamient*, en quina obra la interpretació fou justa i guanyant-se forts aplaudiments els joves Ramón i E. Perbellini en llurs caudals.

El públic, satisfet, aplaudi fortament en tots els actes.

—Agrupació coral Violetana.—La darrera obra representada en aquesta entitat sigué *La mare eterna*, en quina per falta de bona direcció i estudi caudal, tingué una feble interpretació deixant descontent el públic que manament hi compareix.

L'elenc d'aquesta agrupació no compta amb males parts, puig voluntat i desitjos bé hi són però hi manquen ganes d'estudiar.

—Ateneu Obrer 11 districte.—El dia 23 e la

vetlla representaren per primera volta la traducció, publicada per nostra revista, *El misteri de la cambra groga*. No sabem si per falta d'estudi o pràctica, es el cas que la interpretació sigué excessivament feble.

Davant d'aquestes raons el cas, es que ja no cal fer comentaris en particular.

N. PERBELLINI.

—Ateneu Radical del Poble Sec.—El passat diumenge posaren en escena el drama en tres actes de'n Angel Guimerà, *Maria Rosa*, amb una interpretació digne de lloanse la senyora Lozano, encarregada de la protagonista, mereix un just elogi tan per lo just de sa dicció com per interpretació de son difícil paper, essent justament aplaudida pel nombros públic; la senyoreta Barceló en la «Tomas», amb desitjos d'agradar, si bé tingué moments que, degut això, desentonaba en el conjunt. Molt acertsats els senyors Cuyàs, Pallarès, Valero i Marín en sos respectius papers de «Quirze», «Badona», «Jepa», i «Calau», que desempenyaren amb una sobrietat molt remarcable. El senyor Mir en «Marsal» feu quan pogué per estar a l'altura de sos companys, fent-se aplaudir. Els demés ajudaren amb bon conjunt. Juntem nostra aplauso al que'ls hi tributà el públic desijant serveixi d'estímul per a seguir la tasca empresa, puig creiem que amb elements com els d'air poden fer quelcòm profitós.

J. C. FONSDEVIELLA

POBLE NOU.—Teatre Casa del Poble del Barri de Pekin.—El diumenge, 16, debutà en aquest teatre la companyia que amb tant acert dirigeix el notable aficionat en Miquel Adell.

De primer se posà en escena la sargüela *El Guitarrico*, que sortí molt ajustada per part de la senyoreta Lluïsa Bufarull i els senyors Adell, Suades i Girbau amb sons respectius papers de «Alfredo», «Tiburcio» i «Perico», que en els quals ne sortiren força aplaudits i acabant la bona interpretació els senyors Sorando, Otero i Martínez. El mestre senyor Vert molt bé.

Després se representà per primera vegada en aquest teatre el drama en tres actes de'n Guimerà *Terra Baixa*, que fou un verdader èxit per part del senyor Adell, que amb son paper de «Manelico» feu una creació i recullí moltes ovacions del públic que omplí la loca

de gom o gom. La senyoreta Bufarull amb la «Marta» hi estigué bastant bé. Molt bé la senyoreta A. Pastor amb la «Nuria», entusiasmà molt al públic, igualment que les senyoretes Codina i Pinós amb la «Pep» i «Antonia», i el senyor Otero amb el «Sebastià» que estigué colosal; el senyor Bernat en el «Tomàs», tot i no sapiguent-se el paper, ne tregué molt de partit. Els senyors Suades, Calis i Sorando, agradaren tant al públic, que no parà de riure; en Martínez en el «Xeixa» hi estigué molt malament; en Casas, bé.

El públic ne sortí content i entusiasmà, esperant una segona anada de aquesta companyia, que serà els dies 5 i 6 d'Abril, amb les obres: *La aldea de San Lorenzo*, *La Carcagada* i *Gent de platja*.

J SERRA

GRACIA.—El dia 30 a la nit, baix la entesa direcció del senyor Julià, va posar-se en escena l'hermós drama en tres actes de'n Santiago Rusiñol, *L'Hereu escampa*. L'execució sobrepujà a les de les demés obres; no podem insertar noms per manca de programès. La presentació i direcció, bones. El públic no era molt nombrós. Llàstima!

—El Artesano.—*La flor de la montanya*; es l'obra que posà en escena el quadro dramàtic d'en Pere Puig, amb una execució mitjana. Per a el proper mes d'Abril hi han en estudi algunes obres que cridaràn poderosament l'atenció.

—La Xispa.—Darrerament, el quadro d'aficionats d'aquesta humorística entitat, ha representat davant de nombrosa concurrència, la comedia: *Sistema Mungón*, distingint-s'hi notablement el senyor Rosselló en el protagonista.

SANT GERVASI.—La Nova Estrella.—S'han donat dugues darreres representacions de la comedia en tres actes del soci Manel Grasas: *Les odaliskes del ennuç*, amb el mateix bon èxit de les representacions anteriors.

Ha entrat en torn la estrena del drama en tres actes *Tempesta*, original del soci Higinio Carreras. La estrena tindrà lloc el dia 12. En parlarem.

F. SALA

SANT MARTI.—Ateneu Obrer Català.—En l'hostatge social d'aquesta entitat, tingué oc el dia 23 a la tarde, organitzat per la Cho-

la Coral Martinense (Orfeo) i cooperant-t'hi quasi totes les entitats de la barriada, un gran festiu a benefici i per augmentar els fondos que la Diputació recull per a la creació d'un monument al inolvidable poeta nacional Gloria de Catalunya Mossen Cinto Verdager; l'escullit del programa i la finalitat dels iniciadors, portaren una gran gentada a tan patriòtica com simpàtica festa.

La companyia del A. O. M., posà en escena *Lo patró Pere Marc*, qual tasca, tan per part especialment de son director senyor Abelló com els demés que coadjudaren a son desempnyo, meresqué aplaudiments. El drama en un acte *El forjador d'acer*, va ser-ne l'obra escullida per l'A. de Sant Ll. Il·luminant-hi en conjunt tots, i sobressortint-ne el senyor Juncà, que imprimí en son difícil paper de protagonista totes les situacions amb una força sintètica digne de tota lloansa. El F. M. també hi tingué companyia, que posà en escena al sempre aplaudit e impresionable quadro dramàtic (degut la seva adaptació catalana) a l'eminent literat don S. Vilaregut, i que té per títol *La mà de mico*, quina execució meresqué unànims elogis per tots els que hi prengueren part, sent-ne fortament aplaudits al final de cada quadro. La companyia de la casa on se celebrava la festa, interpretà *A cala modista* sàinet de l'Asmarats que feu riure i aplaudir. L'entitat organissadora, l'Orfeo, en un dels entreactes contà de la manera pulcra que sab fer-ho un ramell de cançons catalanes que l'hi valgué serne ovacionat al final de cada una, no poguent-se repetir com desitjava l'entusiasmada concurrència, car en un programa tan extens de funció de tarde s'hauria sortit a mitja nit. Els intermitjos foren amenissats per la simpàtica banda del F. M. baix l'encertada batuta del senyor Gelambi, que tocà lo bo i millor de son extens i escullit repertori.

—Aeneu O. M. El diumenge de Pasqua va serne posat en escena per la companyia d'aficionats de la casa que dirigeix el senyor Abelló el drama en tres actes *Riu avall*, donant-hi una execució força correcte per part dels senyors Puigali, Vila, Rull, Alsina, Pina, el nen i nena Estrada i altres, com també la senyoreta Pujol que trevallà amb tota fè i no menys bon acert, i la senyoreta Mont

serrat. El senyor Abelló en son paper de «Pere Jan» (protagonista) sobressotí com corresponia encara que al nostre entendre hi haguè escenes culminantment dramàtiques que's deixà portar de certa fredor que perjudicaven la situació, no obstant salvà amb sa tècnica i pràctica els finals de cada acte, fentse aplaudir fortament.

Per pesa *Un beneit del cabàs*, que acabà de fer passar la vetlla aplaudint i rient.

J. Bayés

Dels nostres Corresponsals Sobrant de la setmana passada

PERPINYA.—Un grupo d'entusiastes aficionats a nostru teatre, dona periodicament funcions teatrals en el teatre de la societat familiar «Unió Ibérica». Darrerament ha representat *El cor del poble*, y les pessas *A cal callista*, de Asmarais, *Un cop de teles*, den Ferrer i Codina, *La Cartilaginita*, den Colomer i la nova tragedia còmica *La clau malehita*, de J. Asmarats, la que sigué molt celebrada, distraient alegrement a la concurrència les situacions comic-dramàtiques, que jugaren ab acert la senyoreia Nualart i els senyors Baiget Comet i Gibernau. Actualment hi ha en estu di el drama den Piarra *La creu de la masia*.

ARENYS DE MAR.—El passapte prop passat a la nit debutà en el «Ateneo Arenyense» una Companyia de sarzueta i opeteta dirigida per els senyors Alberic i Ramirez i el reputat mestre Claudi Salvín posan en escena *La Generala* i *El príncipe casto*.

LLEIDA.—La companyia Casals Cazorla, ha representat durant la darrera setmana *Los dos pilletes*, *Los hijos artificiales*, *El carro del vi*, i *Los monigotes*, totes elles molt ben interpretades.

També s'ha representat *La Passió* d'en Lluís Suñer.

SABADELL.—Teatre Societat Choral Colón.—El dia de pascua tingué lloc en aquesta Societat un gran aconxeiment teatral en el qual se posà en escena la famosa procució «La mort civil».

De la interpretació cal remarcar les dots artístiques qu'adornen al senyor Figueras, que es feu càrrec i l'interpretà admirablement el difícil paper de Laurencio qui en llur protagonista feu una creació, sobretot al final ont s'hi de-entrotlla la part mes crítica de l'obra en quina va estar a l'alsada d'un notable artista.

El senyor Cruells, en el doctor Palmicri,

ajustadissim son rellevant trevall fou dignament elogiat. El senyor Gadea en l'Abad, imperdonable, insegueia i mala rronunciació. Els secundaris no's van convèncer.

La senyora Duran i nena Claramunt molt bé.

Per pesa es posà en escena *La gran rifa*, amb una interpretació admirable.

La concurrència nombrosa. La presentació bona.

El mateix dia en «La Lliga Regionalista» s'hi representà *El más perdit*, fou un éxit dels molts que conta la agrupació que ve actuant en la mateixa de quina direcció n'està encarregada l'incansable i aplaudit en Joan Bta. García.

En l'obra esmentada i fou obgacte d'unà nova ovació.

Aixís mateix el senyor Sallent fou molt apladit per son excelent treball.

NOVES

Van en aquest número, además de les 32 pàgines corresponents (plecs 9 i 10 les setze (plec 8) que quedàrem a deure en la setmana passada, de

FRU - FRU

i 16 pàgines (plec 4), de l'hermosissima comedia, en tres actes, dels germans S. i J. Alvarez Quintero:

LA DICHA AJENA

Els nostres subscriptors reberàn amb el present número, degudament enquadernada, l'obra

El misteri de la cambra groga
i en el que ve

FRU - FRU

i en l'altre, probablement, un altre obra original d'un popular autor català.

Queda, doncs, demostrat amb fets i no paraules que'l DE TOTS COLORS es la única revista que reparteix més prompte i més ventaxosament les millors obres teatrals nacionals i estrangeres!

L'empresa del teatre Principal de Canet de Mar ha contractat a la companyia catalana d'en Joan Santacana per a dar una funció el dia 6 del corrent per a representar, entre altres obres, «Faro maleit» i «El bon lladre».

Mitjá de Sant Pere, 55